

Publicerad 2005-10-13 18:25 av Amalia Santesson

Jag är hon.

Du vet den där tjejen som alltid står vid busshållplatsen när det regnar med en cigarett i munnen? Hon med det korta svarta håret och de sönderklippta strumpbyxorna. Med det svarta sminket kring ögonen som sakta rinner ner för kinden i regnet och bara har på sig ett söndrigt svart linne fast det bara är 15 grader ute. Det är jag.

Hon som ser ut som djävulens dotter och som har små sår på armen. Hon som skär sig för att minska smärtan. Hon som super sig full och proppar i sig massa tabletter och hoppas på att dö. Det är jag.

Jag är hon som du vid första ögonkastet tror är sig själv och har självkontroll. Men när du tittar närmare ser du att hennes ögon är uttorkade av alla tårar hon vägrar släppa fram. Hon vars bröst är fyllt av en stor svart klump som gör att hon spyrr upp allt hon äter.

Jag är hon som alla i skolan pratar om med förakt. Som är så smal att man kan se var enda ben i henne. För att huden är spänd över henne och eftersom det inte finns något kött mellan skinnet och skelettet. Det är jag.

Jag är hon som alltid står vid busshållplatsen när det regnar med en cigarett i munnen och sminket rinnande ner för kinden.

/Jag är den du önskar att du inte va/

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amalia Santesson med Poeter.se id #4654 innehar upphovsrätten